

GEBONDEN JAARGANGEN VAN HET TIJDSCHRIFT

Mej. dr. W. M. VAN DER MADE, te Amersfoort, bericht ons, dat zij de gebonden volledige jaargangen 1931-1941 (de delen 75-85) van het *Tijdschrift* wegens plaatsgebrek gaarne afstaat aan collegae of medische bibliotheken.

Zij, die hierin belangstellen, kunnen zich schriftelijk wenden tot de redactie.

REDACTIE

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

EEN INJECTIESPUIT MET VERWISSELBARE NAALD, GESCHIKT VOOR HET GEBRUIK BIJ MASSA-INENTING

Naar aanleiding van de verhandeling van de heer VOORHORST¹ meen ik de volgende waarschuwing te moeten laten horen. Op bl. 1987 zegt schrijver onder 5e: Vermijd, zolang er een gebruikte naald op de spuit gemonteerd staat, elke zuigbeweging. Weliswaar zegt schrijver onder 1e: Gebruik steeds goed sluitende spuiten, met een goed functionnerend zuigerveertje, zodat de zuiger onmogelijk vanzelf kan terugvallen.

Massa-inentingen zullen geschieden in bedrijven of onder omstandigheden waar een spuit veel wordt gebruikt. Bovendien zal men voor massa-vaccinaties een grote spuit gebruiken, met andere woorden een zware zuiger, die bij de minste slijtage al de neiging gaat tonen om terug te zakken. Menigeen zal uit ervaring weten hoe het vaak met instrumenten gesteld is als deze veelvuldig gebruikt en door diverse mensen gehanteerd en behandeld worden, zelfs in onze ziekenhuizen.

Men zou massa-vaccinaties volgens de beschreven methode dan ook alléén mogen uitvoeren, indien men zich er voortdurend rekenschap van geeft dat men, zowel bij het verwisselen van de naald; alsook tijdens de injectie, de spuit zo hanteert dat de naald altijd naar beneden wijst. Gezien het feit dat menigeen verstrooid is, vooral tijdens eenvoudig routinewerk, geloof ik dan ook, dat deze methode in een laboratorium wel betrouwbaar kan schijnen, maar in het dagelijkse leven zeer risquant zal blijken te zijn.

Amsterdam, 1 Augustus 1954

H. H. ERDBRINK

¹N.T.v.G. (1954) 98, 1984.

Het spijt mij, dat ik voor collega ERDBRINK niet duidelijk genoeg ben geweest over de functie van het zuigerveertje. Dit dient o.a. om de zuiger te fixeren. Is dit versleten, dan beweegt de zuiger te gemakkelijk en moet het door een nieuw worden vervangen. Wanneer men op gezette tijden de spuiten hierop controleert en de ondeugdelijke laat repareren of eventueel verwijdert, dan is er geen enkele reden om te verwachten, dat de zuiger van de spuit in de routinepraktijk vaker zal terugvallen dan in de laboratoriumproeven het geval was.

Onze experimenten werden uitgevoerd met 5-ml-spuiten, die voor massa-vaccinatie mijns inziens zeer geschikt zijn. Wij hadden hierbij geen last van terugvallen van de zuiger.

ERDBRINK bedenke, dat het in de praktijk moeilijk is, alle injecties te geven zo, dat de naald voortdurend naar beneden wijst (bij voorbeeld bij inspuitingen in de arm van een staande of zittende patiënt); derhalve werd dit advies niet gegeven. In verband hiermede werden in de laatste serie proeven de muizen ingespoten met een spuit, welker naald omhoog was gericht. Van iedere methode, die in het laboratorium deugdelijk is gebleken, zijn bij de toepassing in de praktijk fouten te verwachten. Deze zijn echter te vermijden, wanneer men de gegeven voorschriften opvolgt.

De verbetering van de nieuwe spuit is, dat de *onvermijdbare* terugzuigende werking — door het afnemen bij gebruik van naald en spuit van de oude constructie — door een verandering principieel wordt vermeden.

Utrecht, Augustus 1954

R. VOORHORST

HET SEPTUMLEK BIJ DE BRONCHOSPIROMETRIE-CATHETER

Bij de indicatiestelling tot operatieve behandeling van longziekten kan de uitslag van het bronchospirometrische onderzoek van zeer grote, ja zelfs beslissende betekenis zijn. Onopgemerkte fouten bij deze bepaling kunnen zeer ernstige consequenties hebben. Om deze

reden wijs ik op de mogelijkheid van lekken in het septum van de catheter volgens Carlens fabrikaat Rusch. Bij een hierop gericht onderzoek bleek bij drie van onze vijf catheters een dergelijk lek te bestaan. Lange tijd waren deze lekken onopgemerkt gebleven, doordat zij vrij klein waren, en bovendien inconstant.

Het ontstaan en de grootte van een dergelijk lek bleek namelijk afhankelijk te zijn van de buiging, respectievelijk torsie, welke de catheter op een gegeven moment ondergaat. Met eenzelfde catheter kan dus de ene keer een betrouwbare en de andere keer een vervalste curve worden verkregen. Het misleidende hierbij is, dat deze vervalste curve zich soms in niets van een betrouwbare onderscheidt. De curve toont dan een volmaakte regelmaat; bij het blazen ter bepaling van de vitale capaciteit blijkt niets van het lek, en de aanpassing der O₂-opneming aan zijligging is geheel volgens de verwachting. Men doet dus goed, alvorens een dergelijke catheter in gebruik te nemen, naar zulk een lek te zoeken. Dit kan uiteraard op verschillende manieren geschieden. De volgende werkwijze voldeed ons goed: wij verbonden een der kanalen van de catheter met een spirometer, waarvan de klok met een gewicht was belast. Het distale einde van het kanaal werd afgesloten. Bij draaiend kymographion wijst dan een stijgende curve op een lek. De aanwezigheid hiervan blijkt soms aanstonds, soms pas na het torderen, resp. buigen van de catheter. Wanneer het lek verdwijnt na afsluiting van beide uiteinden van het andere kanaal, is het septumlek bewezen.

Hilversum, Juni 1954

H. A. J. WAARDENBURG,
Sanatorium „Zonnestraal”

BERICHTEN

BUITENLAND

DUITSLAND. — ARTSEN NAAR HET BUITENLAND. Blijkens de gegevens van de buitenlandse dienst van het „Praesidium des Deutschen Aertzetages” zijn 2000 Duitse artsen in het buitenland gevestigd. Van hen werken er 130 als gouvernementsarts in Indonesië (*Munch. med. Woch.* 1954, bl. 878).

ENGELAND. — EUTHANASIE. Uit een discussie in de *British medical Journal* (24 Juli 1954, bl. 244) blijkt dat de Voluntary Euthanasia Legalization Society geen „mercy killing” naar het geloven van de arts voorstaat, maar het publiek tracht op te voeden tot het inzicht dat aan het ongeneeslijke, lijdende individu het recht toekomt „to ask for and obtain relief under proper safeguards”.

— **DIAGNOSE EN PROGNOSE VAN ALS LIJDENDE AAN POLIOMYELITIS OPGENOMEN PATIËNTEN.** Blijkens een memorandum van het ministerie van Gezondheid bedraagt de sterfte van 100 patiënten die wegens poliomyelitis in een ziekenhuis zijn opgenomen, 5 tot 6; 9 tot 10 blijven ernstig verlamd; 17 tot 18 zullen ondanks resterende verlamming tot werken in staat blijken; 35 tot 40 zullen geheel of nagenoeg geheel herstellen; bij 26 tot 34 is de diagnose onjuist geweest (*Lancet*, 24 Juli 1954, bl. 187).

— **TER NAGEDACHTENIS VAN PATRICK MANSON.** In de muur van Cromlethill, het geboortehuis van Sir PATRICK MANSON, „The Father of Tropical Medicine”, te Old Meldrum, Aberdeenshire, is door de London School of Medicine (in 1899 door MANSON gesticht) een gedenksteen aangebracht (*Lancet*, 17 Juli 1954, bl. 147).

FRANKRIJK. — **INTERNATIONALE ANATOMISCHE NOMENCLATUUR.** Op het Internationale Congres van Anatomen, dat in 1955 te Parijs wordt gehouden, zal men beslissen over een herziene lijst van *Nomina Anatomica* (Bazel 1895). Een internationale commissie heeft er tien vergaderingen aan gewijd. Er is flink gestreden, maar minderheden hebben zich steeds gewillig bij besluiten van meerderheden neergelegd. Japanse anatomen deden mee en duit in het zakje (*Brit. med. J.*, 24 Juli 1954, bl. 244).

IERLAND. — **BCG-VACCINATIE VAN PASGEBORENEN.** De toenemende belangstelling voor vaccinatie tegen tuberculose in Engeland en Ierland blijkt ook uit een rapport van de geneeskundige dienst van Dublin, waar in de afgelopen vijf jaar 5000 pasgeborenen zijn geënt. Tot de motieven der campagne behoort onder andere de overweging dat door de bestrijding van rundertuberculose de „natuurlijke” vaccinatie door besmette melk gaat verdwijnen. Men geeft te Dublin veel aandacht aan complicaties, er mee rekening houdende dat adenitis zich soms pas na een half jaar en langer openbaart; op 3439 inentingen boekte men slechts 31 gevallen van adenitis simplex en 21 gevallen van verettering, bij toepassing van 0,1 cm³